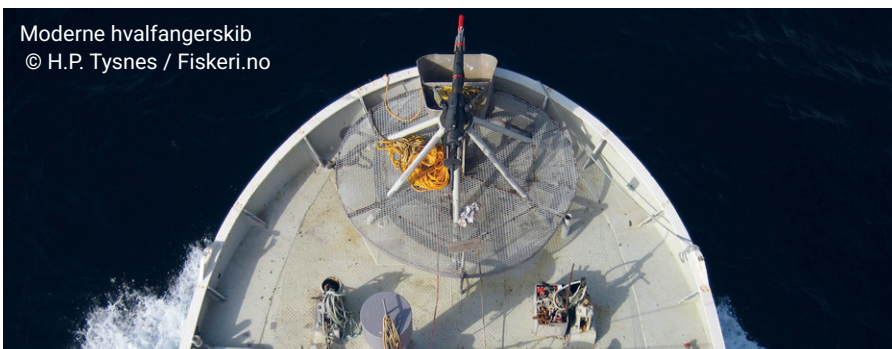

Moderne hvalfangerskib
© H.P. Tysnes / Fiskeri.no

Hvalfangst og sæljagt er fortsat en realitet for mange nordlige kystsamfund, simpelthen fordi havpattedyr findes tæt på, er talrige og derfor udgør en logisk **ressource** i et miljø, hvor andre **ressourcer** kan være knappe. Disse dyr repræsenterer en uvurderlig **ressource**, der giver både mad, indtægter og arbejdspladser i områder, hvor der er få **ressourcer** andre steder end i havet og begrænsede beskæftigelsesmuligheder. Jagt på havpattedyr udgør kun en trussel mod hval- og sælbestande, når den ikke foregår **bæredygtigt**. I NAMMCO's medlemslande (Færøerne, Island, Grønland og Norge) er jagten stærkt **reguleret**, men den er stadig kontroversiel for mange – både i og uden for medlemslandene.

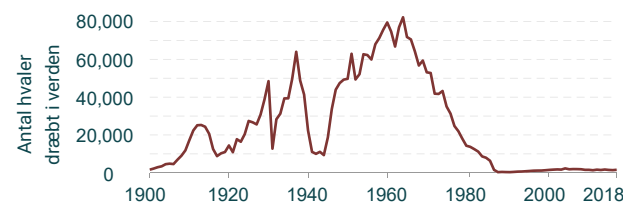
Fakta...

- Jagt på havpattedyr går mindst 9.000 år tilbage. [1]
- De fleste **arter** af havpattedyr har på et tidspunkt i historien været jaget, og mange bliver stadig jaget i dag. I NAMMCO's **forvaltningsområde** jages 19 arter.
- De vigtigste produkter fra hvalfangst og sæljagt i dag er kød og spæk til menneskeføde samt sælskind.
- i NAMMCO-landene er jagt på havpattedyr lovlig, når den udføres i overensstemmelse med de nationale regler.
- Jagten er strengt kontrolleret, og fangsterne bliver nøje rapporteret, så de kan indgå i arbejdet med at **forvalte** jagten.
- Det er umuligt at vide, hvor mange dyr der jages ulovligt, da fangsterne ikke rapporteres og derfor ikke tages med i beregningerne i **forvaltningen** af jagten.

Et hvalfangerskib ved Svalbard i 1905 © Hulton Archive/ Getty Images

Tidligere foregik jagt **til eget forbrug** og kystnær hvalfangst på en overvejende **bæredygtig** måde, fordi jagtens omfang var begrænset, ligesom den kun påvirkede få havområder. Det ændrede sig, da den **kommercielle hvalfangst** og sæljagt begyndte omkring 1000-tallet. I 1600-tallet blev der organiseret fangstflåder, og i 1860'erne gjorde ny teknologi det muligt at jage industrielt i meget større skala. Dette førte til **overfiskeri**, hvilket gjorde, at nogle arter næsten **uddøde**, mens andre blev kraftigt reduceret. Den **industrielle hvalfangst** og jagt på sæler i slutningen af 1800- og 1900-tallet blev et eksempel på, hvordan overudnyttelse og dårlig **forvaltning** kan skade bestandene af **vilde dyr**.

Siden 1980'erne har omfanget af hvalfangsten verden over ændret sig meget/Data fra IWC & Rocha et al. © OurWorldinData.org/biodiversity [2]

Den måde, der jages på i dag, adskiller sig på mange måder fra den **industrielle hvalfangst** og sæljagt i tidligere århundreder. Ansvarlig **forvaltning** af jagten betyder, at man bruger **bæredygtige** metoder og de mest effektive aflivningsmetoder. Det indebærer også at fastsætte regler for, hvordan **ressourcerne** må udnyttes, og at sørge for, at reglerne overholdes. NAMMCO's medlemslande har fastsat klare regler for, hvilke **bestande** der må jages, hvor mange dyr og hvornår og hvordan. Hvert land har sit eget inspektionssystem til at overvåge disse aktiviteter. NAMMCO's **overvågningsordning** sender desuden observatører ud for at kontrollere, om jagterne følger anbefalingerne, ligesom de fører tilsyn med de nationale inspektioner.

Diskuter: Jagt er nok den mest håndgribelige menneskeskabte påvirkning, som havpattedyr udsættes for – men andre ting kan presse **bevaringen** af arterne endnu mere. Hvad tror du det kunne være?

Læs mere om jagt på NAMMCO's hjemmeside:

